

יוצר לשבת אחר שבועות.

ע"פ א"ב טזלג וחל"כ חתום מאיר בירבי יצחק הקטן יחזק לוח
עד אמן אמן סלה, גם נאמנע הל"כ חתום עוד זמן כשה פעמים.

אדיר ונאה בקדש קדשת מתנאים. אות ודגמא דגול ברבבות קדש
משבחים ונאים. אמן מפלא משבח בסוד בנאים: באפנותו פליאה דבר
הסתר והאסם. בכבוד מלכים חקר כבודם לפרסם. בשבח בולד עולם
חך לבסם: גאותו לגעז להשפיל שיר ידידות. גבורה ועשר שלו חכמה
וחסידות. גדלתו אין לפרש מקראות פמה לעדות: מלך הכבוד מלאכי
המלכים אכלוסיו. אמן לממלכת בלגים שעשועי עלוסיו. יתרומם רם
ומתגשא לראש קלוסיו. קדוש: דעתו נקיה בנתלשבה אותיות לצרף.
דקדק גתיבותם בשלשים ושתים לפרף. דבק במעצות דת גם ושרפרף:
הארץ ומלאה לכבודו הקנה וקנאה. האור כי טוב ובו נתגאה. הכדילו
במלך לבנו מנה נאה: והן באלה קצות דרכיו שגן. ובהקראם בוראם
שבתם ומי מענן. ורעם גבורתיו מי חכם ויתבונן: פיום ראשון באין
המלש ופחד. ביחודי מתח ורקע יום אחד. נשגב לבדו בן ברוךאות
נתיחד. קדוש: זמן לתצות לחים והקרישם באמצעם. זכך רקיע ומעל
גבם העינים. זווית ים השאר הקליט והסיעם: חלד עשיות רצון קונה

מתנאים, כנוי למלכים טל' נאה ויאה. אות ודגמא ומ', יסודו בתגיה דף ט"ז ותמה מרבות קדש
(דברים ל"ג, כ') אות הוא ברבבה שלו, דגול ערריה (זיר ה' י') דוגמא הוא ברבבה שלו, ה' נבואות זמן (סעיה
ט"ז ד') לחן הוא נבוא שלו; ופירש רש"י ריגסא דבר היכר העומד לדוגמא להאזנתו לומר כזה עשה לי וחין
זה חלא דבר המכר חף כאן ביקומו מיכר עכ"ל ועקרו טל' יומיה וכל"א פתרבאר. בנאים, הבונים נביאים, בווייטוער.
והאסם, טל' נאספין (דברים כ"ח ח') ור"ל פעולת הקנ"ה היא נפלאה כל כך עד שאין יכולתנו לשבח
בראיו וים להסתר ולהעלים דבר הנח, ועל דרך כך דוטיה תהלה. לפרסם, לגלות. ור"ל הן זה כבוד סלך
באר חס לגלות את כבודו ולהרבות נאמנו. וכבי"י גורם בכבוד מלכים חסיד דבר אפרסם, והענין אחד. חך
לבסם, טל' טזס, ר"ל הנחנ שנאמר להקנ"ה חסנו תלוי ברטי דברים חלא שיה שבו טכוסם וטחוק ורלוי
לגדולת הקנ"ה. סקראח כסה לערוח, כנוי ולגדלותו חין חקר (תהלים קט"ה, ג') הן חל שגית ולא כדע
(חית ל"ו, כ"ו) וכדוטה. אכלוסיו, נבאיו. שעשועי עלוסיו, ישראל, טל' ילד שעשועים (ירמיה ל"א, כ') נתעלסה
נבאיים (טל"ו י"ח) ל' שמה. קלוסיו, שנחיו. אחיות לצרף, לחכר. וע"פ ס' יצירה פירך כ' עבדים וזחים
לחיות יסוד חקקן חנכן כרפן שקלן והסירן וזר נהם את כל היצור ואת כל העתיד לנור. ועוד שם כפ' ח'
בשלים וזחים נחיתת פליאות חכמה ומ'. לפרף, לחכר ולגלות, קרטי נחשת ת"ל פורפין נחשת (שמות כ"ו).
בסועצות דת, בעלתה של התורה. כס, כנוי לשמים, ושרפרף, כנוי לארץ וענ"ה השמים כסאי והארץ הדום
תלוי (יזמיה ס"ו), כי שרפרף פירשו הדום וספכל קטן בלרמית כנוי אדם עומה שרפרף ואח"כ עושה כסא
(תגיה י"ד) לא על גבי כסא ולא על גבי שרפרף (נרכות י' ב') כסא ליבש עליו שרפרף להדום תלוי (סנהדרין
ל"ח, ב'). וכבי"י גורם, דבק נמועלות חכמה כס ושרפרף. פנה נאה, מתנה יפה. וע"פ תגיה דף י"ז אור
שנח הקנ"ה כיום ראשון אדם נושה בו סופך העולם ועד שובו כיון שנסתכל הקנ"ה בחר העכול וכדור העלגה
וראה שמתעבה סתולקלים עמד תכנו סדס, ולמי גנוז, לנחיקים לע"ל. שגן, סיפר. ביראם שבחם, ככתות
עמד כל מעשה וזמנה וידח חללים כי שיה יגנו, ל' נחלי. ורעם וכו', ענ"ה חיות כ"ו, י"ד. המשל
ושרד, כנוי למלכים טל"ה חיות כ"ה, ב' ותרוממו. ביחודי, הוא הקנ"ה היה ביחוד כיום הראשון כי
המלכים לא נבראו עד יום גמ. וע"פ המדרש חזק ב"ר, הכל טודים שלא נברא כיום ראשון כלום, שלא
יאמר מיכאל היה מתח בדרונו של הקיע וגבדאל נשסם והקנ"ה מועד נאמנעית, חלא חנכי ה' ששה
כל טטה שטים לכדי חוקע הארץ טחתי (יזמיה ט"ד, כ"ד) מי חתי כתיב, מי היה זחף עמי נבראות
העולם. לחנח, לחלק לשני חללים. לחים, העים. והקרישם, הקפישם, וכו', ל' ון ונחיד, עשה הקיע
הוך. רציעם, כייע את חמי המים טעמל לרקיע. טישד הקלים, כן כבי"י וככן ופירשו אשר העים וצית
וכבי"י סויות ים. להקליט טל' עיי טקלס. חלד, הארבה. חלד הוא אחד פן י' שעות של הארץ (פירש

רָצוּתָהּ. וְחִדְשָׁה עֵדֶנָּה בְּעֵינַי לֹא רָאִיתָהּ. חֹד בְּמַעֲשָׂיו תְּהַלֵּלָהּ לוֹ יֵאָתֶהּ: מִיָּב
מֵאֲוֹרוֹת וְאֶחָד לְהַפְעֻט וּפֶן. מִבְּעוֹ יֵצֵא לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְקַדֵּשׁ נֶאֱמָן. מִכֶּסֶם
בְּכִפְרָה וּבִלְגִיזָן לְעִיּוֹן סֶמֶן: יִהְיֶה אֹדֶר הַלְבֵנָה בְּאֹדֶר הַחֲפֹה בְּעִצּוֹמוֹ. עֲדָקָה
וּמִרְפָּא בְּכִנְפֵי הַחֲפֹה בְּעִצּוֹמוֹ. יִחַבֵּשׁ יְיָ אֶת־שֹׁכֵר עַמּוֹ. קְדוּשָׁה: יִצְרֵר הַפֶּל
פִּעְלוֹ תִּמְכָּה מִבָּצָר. יִחַדּוּ לְהַרְגִין בְּרִיּוֹת בְּפָנִים צָר. וְיֹסֵם אֲחֵרוֹן לְשֹׁחֵק
לְוִיתָן יָצָר: כִּפִּיר בָּחַ מִשָּׁל וְשָׁלִיט בְּתֵבֶל. כְּעוֹבְרָה הַמְלִיטָה בְּמִרְסָם יִבֹּא
חֶבֶל. כֹּחַ בְּמִתְגַּוֵּי לְסַעֲדוֹת נִחֲלַת חֶבֶל: לְבַל־תִּכְלֶה הַשְּׁגִיחַ מִמִּכּוֹן שְׁבֹתוֹ.
לְלִבּוֹ עָרֵב הַפֶּל לְעִבְיוֹנוֹ וּלְדַעְתּוֹ. לְהִנָּה וּלְשִׁבְחָהּ וְאֵין מִסֵּב בְּסַעֲדוֹתָיו: חֶסֶד
וְעֶדֶק לְגִיזָה שׁוֹכֵן עָרֵץ. וְזִקְקוֹדָה לְבִרְאֵת אָדָם שְׁבֹחַ לְתַרְצֵן. יְיָ אֲדַגְּנוּ מֶהָ
אֲדִיר שְׁמֹהּ בְּכִלְדָּאֲרֵץ. קְדוּשָׁה: מַצִּיּוֹן מִכְלָל יִפְי חוֹתֶם הַזִּפְיֵעַ. מִמָּקוֹם
מִתְּרָה תִּרְמֹז וְזִקְמָתוֹ הַשְּׁפִיעַ. מִשְׁכּוֹ לְעָרֵן עֲשִׂקוֹ בְּצַפּוֹנוֹת מוֹפִיעַ: נִצְטָה
שֶׁשׁ וְרֵאִי לֹחֶה סֶפֶר. גִּזְדוּגָה לוֹ לִילֵא הַזִּקְיָקְתוֹ לְהַפֵּר. נָעַם יוֹם נָפֶשׁ
הַמַּצִּיָּאם בְּפֶר: שְׁגִיָּא כֹחַ חֲסִדּוֹ מַעֲוִלָם וְחַמְלָתוֹ. סִבֵּב לְרוּחַ הַיּוֹם בְּעֶבֶד
נִחֲלָתוֹ. סִינֵי לְהַעֲמִידָה שְׁבֹת לְהִתְאִים לְסַגְלָתוֹ: לְבֹאֵי עוֹלָם אֲנִי נְזִילָתִי

ספלי ח' ל"א). ורש"י ערנה, תחנען להתחדש לעמוד לבוא בעת אשר נאמר דה מין לא רחמנא לאהס
וולתך (ישעיה ס"ד ג'). דה ל' שמהו וכמו שכתב ישעיה ה' נעשיו (תהלים ק"ד, ל"א). ויב, ל' מות.
ואחר, פת הירח, טבעו, תבניתו ומנהגו, חייגונסחמס. להתחדש, בכל יומם. ולהתקדם ע"י ישראל. נאמן,
זה הירח עש"ה תהלים פ"ט, ל"א. טכסו, התקין לו. בכפרה, הוא אשר ר"ח לכפרה. ובלגין, חיל, הם
הבוכים, וע"פ המדרש הזאת למעלה דף 622. לצח ססו, ע"פ כ"ר פ' ו' כל זמן שאחזר אל גדול קיים
חזן אחזר אל קטן מתפרסם, שקע אחזר אל גדול מתפרסם אחזר אל קטן, כך כל זמן שאחזר אל עשו קיים
חזן אחזר אל יעקב מתפרסם שקע אחזר אל עשו מתפרסם אחזר אל יעקב הה"ד קיים אחזר כי כל אחד.
ידה אור וכו', עש"ה ישעיה ל', כ"ו ואלחבי ג', כ'. בעצומו, ה' עולם וחוק. בצעצומו, כאשר יאור
הקד"ה להלכות שבינו בישראל. חס"ה חמיה מגזרת ויחמיה הלאכים (בראשית פ"ג, ל"ג) וכן נקד
בכ"י. סבצר, ע"פ גזירות (דברים ג', ה') ור"ל טעמי ה' גדולות להלמד ונפלותו טעמו. להרנן,
להלל את יתרו. ויום אחרון, לעמוד לבוא אז יאנה הקד"ה סעודה ללדיקים טליות. כעבורה, כאשר
מסערת היולות בלי חכלי לידה בן העליות האדמה את הנהמות אשר כמו נפתחיו, והוא ג"כ טחן
לסעודת הלדיקים לע"ל ובדליות ב"כ דף ע"ה גם נפרקי ר"ח פ' י"א ותיקרת רע"ה פ' י"ג וכו' ותנחמס
פ' פינחס. לכל חבלה, כל מה שגדל וכלה. ערב, היה חפץ בו. לצבינו, לרנוט. להנה, מל' זה אלי
ואנוה. ואין סבב בסעודתו, ר"ל האדם לא נברא עדין. וקפדה, הכרחוהו. ויטרו ב"כ פ' ח' באנה
שגל הקד"ה לברות את אה"ר נעשו מלאכי האצת במים חמים וחתרות חטות, מהם חוטרים יבול ותהם
אחרים אל יבול, הה"ד חסד ואמת כפשו דקק ואלים נקין, חסד חומר יבול אכול גוטל חסדים, ואמת
חומר אל יבול אהז כולו שקיים, דקק חומר יבול אהז עוזה דקקות, גלוס חומר אל יבול דכולה
קפדה וכו'. לחרץ, להגיד. ה' אריתו, תהלים ט', ג'. ופסוק זה המלאכים חמרו כהנבים הקד"ה
לברות את האדם, בדליות א' נעדרה. מצוי, ל' תהלים כ', כ'. וטעם בימות ק"ד, כ' כי כל טעמי
בראית טליון נבראו. ססקים טררה, שלקח הקד"ה את האדמה ליגידת האדם טעקוס אהיה עטד אס
הנחנה, וע"פ כ"ר פ' י"ד טעקוס כפרתו נברא. חרסו, ל' תרועה, כי אה"ר היה גער חלחו אל עולם,
בדליות אס נעדרה. בצטיות סופיע, בתורה המופעת והעגלה את הנסתרות. שש, שז טמות נלפוח אה"ר,
דהיינו ו' טמות בני נח חקן טן אהר טן כחי. וראוי לזה ספר, פירשו היה רחוי לתת לו את כל התורה,
הנקרלות זה ספר, חס לא הימה מסיבה חותו ואלו להפר את מלות ה' ולאכל טן הען. יום נפש,
הנחת היה טכפר עליהם כעבור למעלה דף 622. סבב לר"ה היום, כן נבלין וכן יעקב ויטרו ב"כ
פ' י"ט ישמעאל את קול ה' אליהם מתהלך ען לרוח היום, אשר לו הקד"ה לרוח היום, לריוח היום, כרימי
מחיה לו את היום, כך אטחתי לו כי ריוח פלכל טענו מות תמות, חזן חתם וידעיס חס יום טעלי אס
יום ה' מלאכס, מלל כ"י חסו לו יום אחד טעלי שכול חלק אה"ר וכו'. נחלחו, יאכל. לחטטים,

וְשִׁבְחֵהוּ. מֵאֵז וְכִדְנִי חֶלֶק יָפֶה בְּמִקְחֵהוּ. יוֹסִיף אֶמְצֵן יִגְדֵּל וְיִשָּׁר כּוֹחַ. קְדוֹשׁ:
עַתָּה דוֹדִים בְּהַגִּיעַ וּפְרָק אִישׁוֹת. עֲקֹב עֲנִיָּה עָנִי נִתְבַּקֵּשׁ בְּדְרִישׁוֹת. עֲדַת
קָדֵשׁ לְקָדֵשׁ בְּקִדְשָׁהּ וּפְרִישׁוֹת: פְּרוּיָה מַעֲשֵׂן תִּשָּׂה הַבָּגָס לְתַלְשִׁיהָ. פְּנוּקִים
שְׁלֵשָׁה חֲדָשָׁה וְנִתְרַפְּאָה שְׁלִישִׁיהָ. פִּתְחָה וְרֵאֶינָה גִּרְתָּה שְׁחָרָר וְשִׁבְיָהּ: עֲנַת
שְׁלֵג בְּיוֹם בְּבוּרֵי קָצִיר. צִיֵּן לְשׁוֹלֶחַ וּלְמַשְׁתַּלֵּחַ בְּדֵי צִיר. צְפוּנָה לְקַבֵּל
חֲמֻדָּה אֶלְפִים הָאֶצִיר: מִפְתָּנָה אֶל־הַנְּחִילוֹת בָּאֵשׁ וּבַכֶּמֶס. יִיָּד זָכָה וְחָכָה
בְּשִׁעְשׁוּעַ יוֹמִים. יִתְרָה חֲבֵה חֲכִיבִים לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׁמֻיִם. קְדוֹשׁ: קָרְבוֹ
לְהִיר סִינִי בָּלֵב שִׁיָּה. קוֹל עֶרֶב הַשְּׁמִיעוּ וּמִרְאָה נֶאֱמָה. קְדָמֹי גַעֲשֵׂה לְגִשְׁמֹעַ
בְּאַהֲבָה לְחֻדָּה: רְדוּ מִלְּאֲכִי צְבָאוֹת שְׁנוּנִים בְּחִרְבָם. רָשָׁם וְאוֹת רָבִם מְסִים
בְּקִרְבָם. רַפְתִּים אֶלְפֵי שְׁנָאֵן יִי בָם: שְׁשִׁים רַבּוֹא הַכְּפֹלֵי לְמַגְלֵי סִתְרָם.
שְׁקִירוֹ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם לְהַעֲמִידֵם בְּתָרִם. שְׁמַעֲנִי הַסִּפָּר הַגְּבִילֵם וְחָם
וְהִתְרָם: מְסִינִי בָּא בְּקָדֵשׁ נֶאֱמָה וְזִיּוֹתָן. אֶת־פְּגִי כָּלָה לְהַקְבִּיל בְּתַתָּן.

ל' תמוזים כי הכנת הוא בן זוג לישראל, בדאיתא נב"ר סוף פ' י"ח. בספח, נחמנו שהיא לקח מנח
ושרס אישות, זמן נישואין, ר"ל כאשר קדשה העת של מתן תורה והיא חתונה חת ישראל אל הקדשה,
ונטל הקדשה לחתן וישראל לכלה והתורה היא הכתובה, ובטו אשר הפייטן לטעם, "את פני כללה להקביל
כתתן", וכן נפיוט אז שז טאות, "תואר כללה תואר נחמלה נקבלת יום זה עשרת הדברים", וכן נפרק ר"ל
סוף פ' ח' גם נכילתא ויולא טזה את העם לקראת האלהים, החתן יולא לקראת הכלה ליתן להם את
התורה, ענו, טזה רנו. סעות, טטלרים. חשור, היתה חלוצה. טל' היו המים תמים (נ"ר פ' ל"א).
לחשיה, לתורה. פנוקים, עדוים טל' טפוק טנער (טעלי כ"ט, כ"א). שלשה, כן נביי, והפירוש, יען כי
כנסת ישראל עדיין היתה חלוצה לכן התענה נחמנוים טלזה חדשים, טעת לטמה טטלרים עד החדש
הטלים, ונחמדה ונחמדה טכל טוס, וישורו נטדר טנחוטא פ' יתרו. שלשה, תואר לישראל שהיא
חוטת טולטא כהמים לויים וישראלים (נחמוטא פ' יתרו). פתח וראיה וכו', טה טהטתין הקדשה נחמית
התורה עד החדש ט' הוא ג"כ פתח וראיה לכל גרים וטויים וענדים טזחודים טלס יחלרטו וטנכטו עד
ג' חדשים. טנה שלג, ל' טעלי כ"ה, י"ג. צין לטלח וכו', ה"ר טהט טזה רנו היה טלוק להיות רחוי
וכדאי הן לטולח טהט הקדשה הן לטטלח טהט ישראל. צטניה לקבל, לקבל את התורה שהיתה טטונה
וגטוזה טלל הקדשה טלפיים טנה, ובטו טפירט רט' על וטהיה טטטטט יום יום (טעלי ח' ל') טלפיים
טנה, כי יום יום נ' טטטט יום אחד טל הקדשה הוא טלף טנה. טטטטנה, נטלל התורה טנקלחת טטנה,
טטו טדרט ח'ל נטטטין נ"ד על כטוק וטטטט טטנה וטטטנה נחלילאל (נטטט כ"א י"ח) וטלח לטטללה
דף 290. אל רטחילוח, טלה טזה לטטלה לטוק טחנות הטלחכים טנכטו טלס. הנחילות פירטו
קטת וטטנה טל' נחיל אל דטרים (נ"ק דף קי"ד). ירד, הוא אחד טטטות טל טזה רטט, ט"פ טטלח
דף י"ג ויקרא רנה פ' ט'. וכו' נטטט. ויכה את ישראל. בטטטט יוטט, התורה טט' טעלי ח', ל'.
יטרה חברה, חטת פ' ג' טטנה י"ח. טלכ טור, כטו טפירט רט' נטטות י"ט, נ'. קול ערב, טט' טר
נ', י"ד. לטדה, לטיר. ררו, ירדו טטטט, טטטטן וטלוק. בקרבת, כן נביי. ור"ל טטו טל הקדשה טטתק
בטס הטלחכים כטוק טיכאל נכחאל רטל (נחמוטא פ' טטטטט וילקוט טטות רטו רט' וילקוט טטלים רטו
פזט' ז'). וטקלח כוטחחות בטרבת, וט לטטטו ט"פ נחמוטא פ' טלזה רטט' חוטט כלי ויין חנר להט וטס
הטטטט חקוק עליו, וכן נטיר רנה דף כ"ו וכ"ט ול"ז. טלח הנרטת רטלזטנה נכונה יטת כי חין טדרק הטיטטטט
לטהטט נחחחחח נחנה חטת נ' טטטט. רכוחים, ל' טהלים ס"ח, י"ח. לטטלי סתרט, ליטלל טהקדיטו
נטט לטטט, וט"פ טנת דף פ"ח נטטה טהקדיטו ישראל נטטה לטטט יטתה נח קול וטטרה לכן טי גילה
לנני ר וט טטלחכי הטת טטטטטין נו, דכחיי נרכי ה' טלחכי נטרי כח טט' דכרו לטטט נקול דכרו, נטטט
טט' וטדר לטטט עכ"ל. וט טכחכ הפייטן טטטט רכטו רטטלו, הוא ט"פ טדרט נחמוטא פ' טלזה וטכח
רטי דף ט"ג וטפיקחח פ' י' וכ"א ול"ג, חטט ר' חטח נר כהנא כטטטטו ישראל על רכ סיני וטטטו כל חט
דכר ה' נטטה וטטטט טיר חייכנן הקדשה וטלח טלח וטטטט רטט אל טלחכי הטת לכל אחד וטטט טטן טר
טלחכים וטיה אחד חנר לו זיטו וטטט וטטט נחח לו עטרה נטטט עכ"ל. וטטטות חלוקות יט טה כי לטי נטט' טנת
דף פ"ח ופרקי ר"ל פ' ט' לו חט יטרו כי חט טטט רטט טלחכים ליטלל לקטור לכל אחד וטטט נ' כחחט.
טטטט חטטט, טט רטטו עכ"פ טטלה י"ג ויקרא רנה ט' ח'. וטטרט, נ' הטטטט וטטרה. ויחח, ל' זי

יְהִיזְמִם שְׁמוֹ לִפְי תַּגְדִּלָה עֲנוּתָן. קְדוּשׁ: תְּאִים עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים בְּכָל־לֵם
הַקֶּדֶם. תִּקְרָה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְקִשֹּׁר וְדָם. תַּעֲצוּמֹת לְמַרְעִים בְּקוֹלוֹ נִסְלָאוֹת
לְיִסְדָּם: מִתּוֹךְ שְׁנֵרָאָה בֵּינָם בְּגִפּוֹר בְּנִלְחָמִים. אֶתָּא לְסִינִי בְּזֶקֶן מְלֵא
רַחֲמִים. תֵּיִיִאֵת מַעֲרִים לְכַךְ הַזִּכְרָה בְּנֵאֻמִּים: רָאוּ עֵתָה אֲנֹכִי כְּלִי סִבָּה.
בּוֹרָא וְסוֹבֵל כָּל עַד וְקִנְיָה וְשִׁיבָה. יְחִיד בְּמַלְכוּת קֶדֶם וְתוֹךְ וְלֵבָא: בְּזִכְרִי
רַב בְּבוֹדוֹ לְכִי יִתְחַם. בָּיִם חֲתָנָה נִתְקַנְשָׁתִי בְּסִינִי לְהִתְחַם. אֲקִינְיָה
בְּגִלְתִּי בְּאֲנֹכִי אוֹתִי יִנְחָם. קְדוּשׁ: רָאוּי לְמֶלֶךְ צָרָכִי תְּחִלּוֹתַי לְסַפֵּק.
בְּחִבָּה לְקַבֵּל מַלְכוּתוֹ רְצוֹנוֹ לְהַפֵּק. יִקָּר תֵּאֵתוֹ לְהַשְׁלִים עָלָיו לְהִתְרַפֵּק:
יְחִיד אֱלֹהֵתוֹ קִבְּלוֹ שׁוֹב חֹזֵר. צוּרִי גְּדוּלָּתוֹ בְּמֶלֶךְ בְּשִׁלְטָנוֹתוֹ גִּזֹּר. לֹא
יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר. חֶקַּךְ עַל שְׁנֵי עֲתִיק יָמִים. חֵי וְקִיָּם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. קָנָא וְנוֹקֵם שְׁלִים בְּקִנְיָאָה וּבְנֵאֻמִּים: תֵּצֵאָה מִדֶּת מוֹרְדָיו רְבוּעָה
בְּקַעֲבוֹתָיו. חֶסֶד וּבְרִית שְׁמֹרִים לְאַלְפֵי רַבּוּתָיו. וְקַבְעִים לְעוֹלָם לְאַהֲבִיו
וְלִשְׁמֹרֵי מַעֲוֹתָיו. קְדוּשׁ: הַשֵּׁם בְּשִׁתִּי מוֹדוֹת אֲמֹר בְּעֶגְגָן. קֶדֶם קִבְּלָת
שְׁבוּעָה בְּרַחֲמִים מְצִין. מִיָּד לְשָׁבַע נַעֲשֶׂה לֹא דִין: יָמִים יָצְרוּ וְלוֹ בָּהֶם
אֶחָד. זְכוֹר וְשְׁמֹר לְפָנָיו וּלְאַחֲרָיו יְחִיד. כְּכִיבֵל הַכְּתִיב לְעַצְמוֹ בְּמַעֲחָה
נִתְיָחֵד: הִקְלֵשׁ אֵב וְאֵם לְקַבֹּד וּמַעֲרָא. לְחַיֵּי עַד לְהַאֲרִיךְ בְּקִלְיָה בְּתַמְרוּהָ.
לְבֵית דִּין בְּמִשְׁפָּה אֵינָן בְּאַהֲרָה: מְלָכִי אֶרֶץ הָדוּר לְמֶלֶךְ עוֹלָם. יִשְׁרָה

ופלר. לפי דגדלה ענוותן, כמו שחמך נמלה לא כל מקום שחמך נמלה נחלתו של הקד"ה אם חתה מולת
ענוותנותו וכו'. תאום עשרת הדברים, הלוחות היו כב' חמים תאומים והיו כתומים ה' דנחת נלות זה וס'
נלות זה, וכמו שידר לטטה, חטטה עול חטטה נלותות הסדירים. וראה פירוש רש"י לזיר ד', ה'. בכללם
הקדם, כדלפי' בתנחומא פ' יתרו, עשרת הדברות כולן בקול אחד יכלו עמי הנבירה, וידבר חללים את כל
הדברים, הכל נכתו אחת. למרעים בקולו, ע"ה חזק לז', ה'. ונדרה על מתן תורה בתנחומא פ' ששית.
ביום בבור וכו', ע"פ המכילתא טוול נפירוש רש"י לשמות כ', ב'. בנאומים, נדברות. בלי סבה, המסמכת
סווי לדבר. וסובל כל וכו', ע"ה ישעיה ט"ו, ד'. קדם וחוץ ולבא, ר"ל בכל השמים נענר ונחזה ונעמיד.
להתחם, ל' תחום ר"ל נדלתי שם להיות לעמו. באנכי אחי ינחם, להרפק, להחזיר לו, מל' עתדפקת
(ישעיה כ"ה, יב'). רצונו להפיק, לעשות רצונו. יקר תאוחו, התורה. להרפק, להחזיר לו, מל' עתדפקת
על דודה (זיר פ', ה'). ויסוד החזון צמכילתא לא נתן הקד"ה התורה לישראל עד שקדע להם הים ונתן
להם טן והאריך להם שלח והאחזה להם גדווי למלך עליהם להפסיק נכדם וללחום מלחמתם כדי שיקבלו
נחמה מלכותו. חק על פני, חקק וכתב בדבור שזי לא יהיה לך חללים חחרים על פני. ערוץ ימים,
הקד"ה ע"ה דניאל ז', ט'. שליט בקנאה, אלינו נוקם מיד אלף חרץ חפים הוא. רבועה בקצבותיו,
כמו שכתוב ועל רכשיו לשונאי. לאלפי רבבותיו, כמו שכתוב ועושה הכר לאלפים. השם, בדבור ג' כתוב
לא תשא את שם ה' אלהיך, מדה החמים ועדת הדין. קדם קבלת שביעה, חם עלה נלכו להנע ולח
הזלח המעשה מפיו הקד"ה מתנה עמו נחמים. שורר לישבע, שהזלח המעשה מפיו. ולו כהם אחד
שכר לו יום אחד הוא יום השבת, והל' ע"ה מהלים קל"ט, ס"ו. לפניו ולאחריו, כלומר להוסיף מחול
על הקדש בכמיסת השבת ותלחתו. כביכול, חם היה שומר לוטר כך, וטלה תלמודית היא, מחובת טן
הפעל יבול עם כ"ף וניח השמוס כל"ה וועו עז ייין קקנאטע. רבחיב קעצטו כסגורא, ככתוב שנת לב'
חלחיק, וינח ביום השביעי. הקיש, השנה נכתו חז וחס לכניו ומורחת חז וחס למורח, ובדליתא נקדושי
דף ל', ב'. בקלה בחסורא, פירוש, נלות הקן שהיו טוכס קלה כתוב והחרכת ימים כמו שכתוב נכסר
חז וחס שהיו מלוה חמורה למען יחריבין ויפך לוטר כך שלא תהא י"ע וטקל נעטומיה של חורה
ובדליתא בתנחומא פ' עקב וינרים ריה פ' כי תלח. אינו באוהרה, כל מכות עשה שעתן שמך נלך יין
בית דין של מטה מזהדין לעונשו עליהן כי זהו עונשו אלא יקבל השבר שכתוב נה. סלכי ארץ הדור,

אופן לשבת אחר שבועות

מִאֲמֻדֹּת הָרִאשׁוֹנִים לְקַלְסָם לְעֹלָם. רֹאשׁ־דְּבָרָךְ אֲמַת נֶצֶב לְעֹלָם. קְדוּשׁ:
אֵשׁ דָּת בְּנִתְנָה בְּפֶרֶט וְחִבּוּר. מִבּוֹחַ הָאֵשׁ גִּרְתָּעִים וְשָׁבִים הַצְבּוּר. נְאֻיִם
מִבְּרִידִים וּמִתְקַבִּים אֶת־הַדְּבָר: אֲזַהֲרֶת רִצָּח וְעִקָּף שְׁמַעְנוּ בְּאַרְשָׁת. מִשְׁלֵשׁ
עֲשָׂרָה מִדּוֹת שְׁהִתְוָה גִּרְשָׁת. גִּלְמֹד לְגֻנֵּב נִפְשׁוֹת סְתוּמָה מִמְּפֹרָשָׁת:
סִים דִּין וְחֶשְׁבֹן בְּלֹא תַעֲנָה. לְכָלֹל וּפְרֹט וּבְלָל חִבּוּר לְהַפְנָה. וְהַפְרֹט
מִסְרֵשׁ דְּבָר קוּנָה וּמִקְנָה: חֲמֻשָּׁה מֹול חֲמֻשָּׁה בְּלֻחֹת הַסְדִּירִם. זֶה בְּגִגְד
זֶה מִקְנִיִם בְּסִדְרִם. קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹתָם הַגְדִּילִם וְהַאֲדִירִם. קְדוּשׁ:
כְּמִשְׁקוֹת פֶּה נִבְחָרָה סְעֻדַת מִלֶּךְ. אֲיִתָּה נִפְשִׁי בְּצִלּוֹ חֲפֻדָּתִי לְהַפְלֶךְ. יִין
הַפּוֹט חֲבִי לְרֹדִי הוֹלֶךְ: רְצוּיָה הֵייתִי אֲזוּ בְּמוֹצָאֵת שְׁלוֹם. יְחִידִי לְאֻדָּךְ
יָמִים עֲזָבְנִי הָלֵם. כְּתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה לָאֵל עֵילוֹם: בְּרִגָּה נִבְסָסָה נִפְשִׁי
חֲצוּחֹתַי לְדִרְשָׁה. בְּיוֹם הַבְּפֹרִים לְהַקְרִיב מִנְחָה חֲדָשָׁה. אֲדוֹן עֹלָם יְחִיד
לְהַמְלִיכוֹ בְּקִדְשָׁה: מִמְּעַנּוֹת אֲרִיזוֹת יִרְאֶה יִשְׁלֵם נִבְלָאִים. חֲשׁוֹף זֹרְעָה
קִבֵּץ וְנָהַל סְלָאִים. וְעִרְבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם. קְדוּשׁ:
הַכֹּל יוֹחֵד וְכו'.

אופן

בַּעֲשֵׂקֵל יִתֵּד וְחִתִּי תַנּוּעוֹת.

כְּבֹדִי אֹת, בְּרִבּוּאוֹת, מִשְׁבָּחוֹת וּמִסְלָאוֹת. בְּהִיבְלוֹת, מִשְׁבְּלָלוֹת.
בְּסִלְסוֹל הוֹד וְנִסְלָאוֹת. וְכֵם בְּסָאוֹת, מִנְשָׁאוֹת, בְּכָל־כְּבוֹד מִסְלָאוֹת.
וּמִתַּעֲלוֹת, בְּגוֹ מַעֲלוֹת, שְׁבַעֲתָן אוֹר מִמְּלָאוֹת. פֶּאֶר אוֹרָה, וְכֵם גִּזְרָה.

יִסְרוּ נִקְדוּשָׁן דִּף לֹא יוֹחֵד ה' כֹּל מִלְכִּי חֹרֵן כִּי שַׁמֵּשׁ חֲסִידִי מִיָּן (תְּהִלִּים קל"ח, ד') בַּעֲנֵה שְׁמֵר הַקִּבָּה
חֲכִי וְלֹא יִהְיֶה לְךָ חֲסִידוֹ חֲסִידוֹת הַעֲוֹלָם לְכַסֵּד עֲלֵמֹו הוּא דוֹרָה, כִּיֹּן שְׁמֵר כְּבֹד חֵם חֲנִיךְ וְחֵם חֲסִידוֹ
וְהוֹדוּ לְמִשְׁמִחוֹת הַרְאֵנוֹת וכו'. רֹאשׁ, עֲשֵׂה תְהִלִּים קי"ט, ק"ס. אֵשׁ דָּת, הַתּוֹרָה (דְּבָרִים ל"ג, ז'). וְחִבּוּר,
כִּלְכֵּל. וְעִקָּף הַנְּחָף, וְכִלְכֵּל הַנְּחָף חֲזָרָה לְעוֹקֵף אֶחָד הַנְּחָף. בְּאַרְשָׁת, כְּדֹרֵר הַשְּׁמוֹט, וְעִ"פ הַמְּכִילָתָה
שֶׁלֹּא מִשְׁתַּחֲוִי נִעֲבִין, שְׁתִּים טַפּוּרָאוֹת (לֹא תִרְכָּח אֶחָד מִנְחָף) וְחֵם סְתוּמָה (לֹא תִגְבּוֹ). מִשְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה
סְתוּחֹת וכו', עִ"פ סְנֵה־דִין פ"ו לֹא תִגְבּוֹ כְּגֹבֵב נִפְשׁוֹת הַכְּתוּב מִדְּבָר, לֹא וְלִמֹּד מִ"צ מִדּוֹת שְׁהִתְוָה כְּדִרְשָׁת
סֵק, וְכִי סִלְטֵד טַעֲמִינוֹ, כְּמֵה הַכְּתוּב מִדְּבָר, נִפְשָׁת, אֵף כֹּהֵן כְּנַפְשׁוֹת. וְנִמְכִּילָתָה, כִּלְמֹוד סְתוּמָה טַפּוּרָאוֹת
מֵה טַפּוּרָאוֹת עֲלוֹת שְׁחִיבִין עֲלֵיהֶן מִיתָה כִּית דִּין, אֵף סְתוּמָה טַפּוּרָאוֹת שְׁחִיבִין עֲלֵיהֶן מִיתָה כִּית דִּין. סִים,
כִּסָּם. לְכָלֹל וּפְרֹט וְכִלְכֵּל, לֹא תַחֲסוּד הוּא כִלְכֵּל, שׁוֹר וְחִסְרוֹ הוּא פְרֹט, וְכִלְכֵּל אֵשׁ לְרַעַךְ הוּא כִלְכֵּל, וְכִלְכֵּל
וְפִרְט וְכִלְכֵּל חֵם אֵלֶּה כְּעֵין הַפְרֹט, מֵה הַפְרֹט טַפּוּרָאוֹ דְּבָר קוּנָה וְעִקָּף ר"ל שְׁחִי אֵשׁ אֵשׁ לְכַסֵּד מִדּוֹת
לְרִשׁוֹת אֵלֶּה כִּלְכֵּל הַכְּעִלִים אֵף כִּלְכֵּל לְרַעַךְ כֵּן, יִנְחֵל כֵּן לְכַתֵּךְ חוֹ כְּתוֹ לְכַנֵּךְ שְׁמוֹת לְחִסְרוֹ. מִנְשִׁיקוֹת
פֶּה וכו', עֲשֵׂה שִׁיר ח', כ', וכו', ג'. וו', י'. סְעֻדַת הַסֶּלֶךְ, כְּנִי לְמַתָּן תּוֹרָה, וְכֵן יִין הַטּוֹב כְּמִי לְמַתָּה.
כְּסֻמָּאֵת שְׁלוֹם, עֲשֵׂה זֶס ח', י'. יְחִידִי, ר"ל עֲתָה יְחִידִי חֲכִי וְכִדֵּר וְכִדֵּר יָמִים רַבִּים אֵשׁ עֲזָבְנִי הַקִּבָּה.
וְכִיִּי גֹרֵם יִדִּי עֵילוֹם כְּמוֹ עֹלָם (דְּה"כ ל"ג, ז'). בְּרִגָּה, כְּתוּבָה, וְכִתְמֵד הַעֵן מ"ח וְשִׁרָּה חִילָּה (כְּרִאשִׁית
ג' ו') וְלֹא תַחֲלוּהָ חֵלֹא וְלֹא תִרְגֵּן (יְרֵמִּים ה' כ"א). מִסְעֻתוֹת אֲרִיזוֹת, ל' שִׁיר ד', ח'. וְלֹא שֶׁס פִּדְיוֹ
רִש'. נִבְלָאִים, הַחֲסִידִים נִלְלוֹת יֵלֵם לֵהֵם שְׁכָרָם עַל אֲשֻׁמָּתָם שְׁחִיבִים כו. סְלָאִים, יִשְׁרָאֵל וְעֲשֵׂה יִשְׁעֵה
ט', י"ח. וְעִרְבָה, מִלְכִּי ג' ד'.

כְּבוֹדוֹ, הַפִּיט הוּא מִיּוֹסֵד עַל הַלְּגִדָּה כְּתוּבָה י"ב, ע"כ שְׁמֵר דְּקִיעִין הֵן וְלִזְנוֹן דְּקִיעִין שְׁחִידִים וְכִלְכֵּל
טַעֲמֵן טַעֲמֵן עֲרֻחַת וכו', וְעִתְמִיל הַפִּיטֵן כְּעֲרֻחַת וְעִסִּים כִּילְכֵּן. אוֹת בְּרִבּוּאוֹת, וְכִדֵּר כְּבוֹד שְׁכִינַת הַקִּבָּה
אֵת הוּא וְכִדֵּר כִּין רַבּוֹת הַמְּלָאכִים הַמְּעַתְחִים וְהַמְּפֹלָחִים. וְכֵם כְּסֻמָּאֵת, כִּלְכֵּל דְּקִיעִין וְקִיעִין י"ז כְּסֻף רֶם
וְכִסָּה. מִסְלָאוֹת, ל' הַמְּסֻלָּחִים כְּסֻף (יְחִיָּה ד', ז'). פֶּאֶר אוֹרָה, הַאֲוִר הַטַּפּוּרָאוֹ שְׁחִי הַכְּסֻף הַנּוֹדֵל הוּא

שביעית היא להעלאות. ושם אימרה. ובדממה. פללות אצטבלאות. יי. גם.
ועל לבם. שמו חקוק בטבלאות. ובם נאורה. בעצבא אורה. להקראות
במוראות. קדוש קדוש קדוש יי. צבאות: בסמך לה. יקר מעלה. ובם
מלכות לחי עלם. בנזיות. כבוד חיות. כחו חזקה בסמך עלם. ובחמישית.
הדר השית. ובם צדק לכל געלם. ושם ידי. אמת בדין. כחו משפיל
בקץ עלם. רביעית לה. כמו בלה. ובם קדוש בשכללם. והוא כון. לכל
גון. למול הזבול ובית עלם. ישב יושב. וגם יקשב. לחין אבות והאלם.
מקום מקדש. ושיר חדש. למלאכים ואראלם. קדוש קדוש קדוש יי. צבאות:
משלשת. מקהשת. ברכב אש ובם גאורה. גאון. והיון. ועו חביון. לשם יושב
במערכה. והוא גפחת. וגם גמחת. בהר סיני באש לבנה. ושם מדרים. וגם
קודים. מאורי אור ולהכה. והשנית. להוד תכנית. בכם גרלה ומרקה.
ושם השיר. שנים עשר. בלש צמתן ובלעבא. וראשונה. בהוד ישנה. בכם
גבורה להתעבה. ושם פשוטה. בעו קשומה. למול שבים להשיבה. (מזון
מחיה. לכל בריה. בתקון רב להתחשבה.) ובו זכים. ומלאכים. קדשתם
להקשיבה. קדוש קדוש קדוש יי. צבאות: בהגיע. להפגיע. ויום נכון
במצאיו. אזי נעים. בקול ירעים. אלי חיות בהרצאו: כבוד בסאו. הדר
שיאו. תנו כבוד לגמלא. דמים בנה. ערי יענה. לקול יעקב ותאצאו. בעת

מעלה נקיע השני ושמו ערבות. פלדות, מלחי אז על' בלש פלדות (כחוס נ' ד') זהו כמו לפחות
בהסוף הלוותיות. אצטבלאות, העושים אורות שורות, כמו והוא עשויין אצטבלאות (ערוכין כ"ד). בסבלאות,
בלוות, כמו בטבלא ובכותל (לה כ"ד) בטבלאות של זכר (כסאים כ"ו) כל' חטי Tabula וכל' שחטעל.
ויסוד החרוץ בספיקתא פ' ב'א וכתחומא מוכח בילקוט שמות דעו רפ"ו, חמר רש"ל טבלא יז על לב של כל
מלאך ומלאך ושמו של הקב"ה ממותק עם שמו של כל מלאך מיכאל רפאל גבריאל. ובם נאורה, נאה למלאכים
החלה שיקראו במורא קדוש ק"ק חל הקב"ה שהוא חות נכחא שלו. בסמך לה, סמך למעלה השניעה הזאת יז
מעלה שמה תחתיה והיא שמה מכון וגם בה כשא מלכות. כחו חזקה, כאשר ראה יוחנן הנביא. ובחמישית,
הוא מעון. לכל געלם, להקב"ה הנעלם מעין כל. כחו משכיל, כאשר ראה דניאל, כמו שכתב חזק היות
עד די כרסון רעיו וכו' (דניאל ו', ט') וראה שם רש"י. וכס"א גורם אמת הדיו דגם משכיל והענין אחד.
רביעית לה, זה זבול. דלית, לטיף של הכלה, ברויטרעקט. כיון לכל גון למול הזבול, נקיע זה יז טה"פ
וטובת, והוא מכון בכל ענין לטה"פ של מטה, וכדליתא נטילתא פ' בלח ותחומא פ' טכמיס ויקהל
ופקודי ועדש חזית דף כ"ז וכו' ויחזר רבה פ' ד' ועדש תהלים מזמור ל' גם כהתוס חזקת חזקת
יז, יז וכו' לשמות כ"ג, כ'. ושם יושב הקב"ה. לחת, לתחנה. והאלם, בכי' וייללם, והוא ל' עולל
חונק, ר"ל לתפלת חסות וכמהם. משלשת, הוא שחקים. והיו, ל' וזה וכו', על' גמלא ויהא
הוא דעבר (ככות כ"ח, כ') ויהא דמשה (ימלא כ"ח, כ'). יושב במערכה, כי השכינה נעמרה. והוא,
הדקיע הזה. באש לבה, נלבת אש. והשנית, המעלה השניה אחר שזה רקיע. השיר, ל' אורה כמו
השיר ולא ידענו (השע ח' ד'). שנים עשר, יז המלות. כל' ש צמח"ו, ו' מוכי לבת כוכב לנבה
שתי נדק מלדים חסה כזה (פר"א פ' ו'). וכל צבא, אחר הכוכבים. וראשונה, הוא וילון. בכם גבורה,
כסא של גבורה. ושם פשוטה יז של הקב"ה לקבל את השנים אליו. קשומה, מלכותא. מזון סחיה
וכו', חזון זה חינוכו נבי' וכו'. קדשתם של ישראלי. להפגיע, להתפלל, ר"ל בעגיע וכן חפלת
ישראל. געים, הקב"ה עש"ה ש. א', ט'. בהרצאו, ל' רעון, שמרה את החיות הנשואים את כסאו
זתנו מקום לתפלת ישראל לעלות אליו. שיאו, התנחלותו. לנמצאו, לנמצא נבל הוא הקב"ה. רסום
בנה, הארזים שחקים. ערי יענה עד אעשה שמרה להקב"ה מתפלת ישראל. יונק על' מלכותא. בעת

עָמְדָם בְּמַעֲמָדָם, לְכוֹן לֵב לְמוֹרָאוֹ: שְׁאֵת עֵינָם, לְמַשְׁעָנָם, לְהִקְדִּישׁוּ
בְּמִקְרָאוֹ. אֲזִי פוֹנֶה וְאִזְיָה נֶהֱנֶה, בְּעוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא: בְּעֲנוּתוֹ, וְחִבָּתוֹ, מִנְשָׁק
זִי מִקְרָאוֹ. קָדַשׁ קָדַשׁ קָדַשׁ יְיָ צְבָאוֹת:

והחיות ישוררו וכו'.

ט אורה.

הכל כשקורין פ' בהעלתך זמנים למאורה אשר יצר, לטטה דף 769.

משקלו ג' ג' תנועות, וחמס ט אברהם בר שמואל.

אֲשֶׁר יִחְדּוּ, עִם יְדִידָיו, עוֹבְדִים לוֹ אֶחָד שְׂכָם. אֶל־יִרְאִיו, בֵּיד
גְּבִיָּאֵי, פֶּץ יְרוֹם לְרַחֲמֵכֶם. אֵל תִּירָאוּ, עַת תִּירָאוּ, מִפְּלֵת שׁוֹנְאֵיכֶם. זֶה
חֲלָקָם, יוֹם גָּקָם. שְׁנַת שְׁלוֹם לְרִיב עֵירְכֶם. וְהִרְגֵּ רֵב, בְּגוֹי חֶרֶב מִשְׁכָּנִי
אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם. שְׁמִי עַל־כְּנִי יִשְׂרָאֵל נֶצַח וְאֲנִי אֶבְרַכְכֶם: בְּעֶרְת אֵל, יִשְׂרָאֵל,
יִשְׂאֵל אֶת־קוֹל כְּהֶנִּי. אֲמַר לָהֶם לְבִנְיָהֶם, יְבָרְכֶךָ יְיָ. וַיִּשְׁמְרֶךָ מִצָּרָךְ,
וְרוֹמְמָה יִמִּין יְיָ. אֱלֹהֶיךָ בְּאֶהְלֶיךָ יֵאָר פָּנָיו יְיָ. וַיִּתְּנֶךָ, וַעֲוֹנֶךָ יִשְׂאֵל בְּרַחֲמָיו
יְיָ: יוֹם מְרוֹמְכָה, לְמָזָה וְשִׁמְרָה, וּנְקָמָה בְּיַד גְּאֻלָּתְכֶם. שְׁמִי עַל־כְּנִי יִשְׂרָאֵל נֶצַח
וְאֲנִי אֶבְרַכְכֶם: רְבוֹת גְּדֻלָּה, מִשְׁם לָךְ, שְׁלוֹם לַחֲזוֹת בְּנֵעָם. לָהֶם נִשְׁבַּע, עַל
אֲרִבֵּעַ, לְאֵב הַמֶּזֶן בְּכָל־הָעָם. לְשׁוֹם שְׁמִי, בְּתוֹךְ עַמּוֹ, מִפְּעוּקוֹת לְהוֹשִׁיעֵם.
כָּלִי לְהַכְרִית, שׁוֹמְרֵי בְרִית, בְּיוֹם עֲבָרָה וְזָעַם. שְׁמִי יִקְרָאוּ, וְהֵם יִרְאוּ,
בְּרִבּוֹת כַּחַל זֶרַע־ם. בְּגִיל וְרִנָּה, תִּבְיָאֲנָה, בְּהִיבֵל מִלֶּךְ צוֹרְכֶם. שְׁמִי עַל־כְּנִי
יִשְׂרָאֵל נֶצַח וְאֲנִי אֶבְרַכְכֶם: הַחֲזוּקָתִי, וְעֲקָתִי, לִפְנֵי שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. פְּרִי־קִשְׁיִי,
שְׁבוּרָה לְהַשִּׁיב, מִפְּזוּרָה בְּמִתְקוֹמֵמִים. וְכֵן לְכַנֵּם, עַמּוֹד לָגֵם, וְנִשְׂאֵל
גַּם לַעֲמִים. אִזְיָ יֵאָמְרוּ, לְכוּ וּבְחַדּוֹ, אֲרִיזוֹת יַעֲקֹב תְּמִימִים. כִּי מִלְּכֶם,
הַדְרִיכֶם, לְהַתְהַלֵּל בְּנִעִימִים. מְעוֹן הָאֵל, בְּיִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד הָאֵל
בְּכָל־אֲמִים. שְׁמִי אֶהְיֶה, לְכוּ שׁוֹכְנֵי לָכֶם אֶל־אֶהְלִיכֶם. שְׁמִי עַל־
כְּנִי יִשְׂרָאֵל נֶצַח וְאֲנִי אֶבְרַכְכֶם:

וקרבחנו וכו'.

עשרים, בעת שזמנים יאחזל ועתפללים נכוונה אל הקד"ה ונושאים את עיניהם אליו אשר הוא משענם.
במקרא, במקדש העדה ר"ל נהגל פנינם. וזו סקוראו, לורת יעקב חינו הנחקה נכסל הכבוד (חולין
ל"א, ב'). וזמר מקדשו עש"ה יעניה פ"ח, י"ב ויסוד החרוו כס' היכלות, כשישראל מקדשין שמו של
הקד"ה לטטה בבית קדשו או במקדש טעט קק"ק הקד"ה מחזק ונשק שמו של דיוקנו אל יעקב החזק
נכסל הכבוד וזמר אשר הוא שמקלסין אותו בניו בקדושות הללו.

אחר שכם, כלל אחד ועש"ה לפניה ג', ט'. פץ, פלה פיו וזמר. ירום לרחמכם, יעניה ל',
י"ח. יום נקם, טס ל"ד, ח'. ו'. שסי, נטנר ו', כ"ז. ויום מרוסר, זכריה י"ד, י"ג. לסוה ושמה,
שטת אלובי לחום (מלשית ל"ו, י"ג). על ארבע, נאנע נאמו הגדול של חרבע חותיות. לאב הסון,
לחברת חינו (כרשית י"ז, ד'). החזקתי ועקתי, חזקת וחחפלל בחזק וכתמידות. פן יקשיב, חולי כי
יקשיב. פן נעטם חולי כעו פן כאלו חח (ט"ז כ', ט"ז). ונשא נם, עש"ה יעניה י"ח, י"ב. ט"ס, כ"ב.
או יאסור העמים. לכו. עש"ה טס כ'. ג' מתיי האל י"ח.

זולת. ע"ס א"ב וסיום כל החזוים על לה"כ. ובסוף חתום יוסף בן שמואל.
 אור ישראל וקדושו. בפארן הרקיע ודשו. גלה כל מעם וחדשו. עז
 ותפארת במקדשו: דת צרופה ומזקקה. הדור באצבעו הקקה. ומרווי
 בדיה ללקקה. השביע נפש שקקה: וחר השמיע בארקים. חרות בשגי
 פרקים. טשי שלהבת גורקים. ויהי קלת וברקים: ימה נדמה בשפתו.
 בשלח בגי אשפתו. לסין רעננה כפתו. כחתן יצא מחפתו: מנה למאמרו
 חרד. נתעטף בבגדי השרד. נחם אצלו מלהפרד. ויט שמים וירד: סדר
 והדיע למי מנה. ערות יי גאמנה. פרשת דרכים מזמנה. ארך ימים
 בימינה: צעד ארץ בועמו. קדשים הרעיד פרעמו. וחומים הבטיח
 בנאמו. כי חלק יי עמו: שפל הגביה בזקיפה. שתותיו בגיגית כפה.
 תחתיו צוה להקיפה. מי זאת הנשקפה: ירדים נוגנים ושרים. ונור תהלה
 קושרים. ששים בקבלת מבשרים. פקודי יי ושרים: כחשפה אדיר
 ורעה. נבהלו נחפזו מרעה. שבטים גהלת במרעה. מה יקרו רעה:
 ויכמו חזקת אורתי. אכפת מנוף פורתי. לציון תמרה חזרתי. כי אתה
 יי עזרתי: עזרה אכזתי וכו'.

אור ישראל, ע"ה ישעיה י', יא'. בפארן הרקיע, פרש את הדקיע על הד סימי, ונקט במלך
 ע"ה הופיע מחר פארן (דברים ל"ג). ובכח דף כ"ט, ה' שעות יט לו להד חורב, בין קדש קדמות פארן
 סימי. ודשו, היה דש טו נתליו, וכל ל' דריסת האגל נא כל' ארמי כל' דש. ויסוד החרח נטילתא
 ומונח בילקוט דמו רפ"ד, שהגיע הקנה השמים ושמי השמים על הד סימי ויחד מטקוטו. וחדשו, חדשו
 תורה. עז, תהלים ל"ו, ו'. צרופה ומזקקה, מל' תהלים י"ב, ו'. הדור, הקנה. ללקקה, לנקט, מל'
 טספר הטלקקים (זופטים ז', ו') והטעם על למוד התורה. השביע, תהלים ק"ז, ט'. וירד דבריו.
 בארקים, נאמן. בשני פרקים, בשני לוחות. טשי שלהבת, מילוי אש. ויהי, שעות י"ט, ט"ז. בשפתו,
 בשפת הים נראה הקנה כגבור השולח את חני אשפתו. לסין, נסיני נראה כחתן חילול שופה
 המהוללת ועיפה בעלי רענן. והל' רעננה כפתו מל' חיוב ט"ו, ל"ב. כחתן, תהלים י"ט, ו'. לסאמרו
 חרד, את משה רבו. בבגדי השרד, נגדי תפארת דוגמת כהן גדול. נחם, היה קשה לו להסיר טן
 משה, ל' והטעם נחם לנגיען (זופטים כ"א, ט"ו). ויט, תהלים י"ח, י'. למי מנה, לישראל (נמדבר כ"ג,
 י'). ערות, תהלים י"ט, ח'. פרשת דרכים מוסרה, נתן לפניכם שמי דרכים דרך למוד ודק לרע
 ונתן להם הנחיה לנחור הדרך שירלו וככותב דברים ל', ט"ו, י"ט. ארך, מלי ג' ט"ז. צעד ארץ,
 ע"ה תהלים ס"ח, ח'. קדשים, את האשעים. רחוסים, ישראל האהובים, מל' ארחתך (תהלים י"ח, כ')
 ורחתך (דברים י"ג, י"ח). כי חלק, דברים ל"ב, ט'. שפל, הר סימי שהיה שפל ונטון מכל ההרים הגביה
 וזקף אותו. שתותיו, יסודות ההר. בגיגית כפה, ע"פ שנת דף פ"ח כפה הקנה עליהן את ההר בגיגית
 ואמר להם אם אתם מתקלים התורה מוטב, ואם לאו אם תהא קטרותכם. להקיפה, להעמיד סביב. מי
 זאת הנשקפה, תואר לישראל ע"ה שיר ו', י'. פקודי, תהלים י"ט, ח'. בחשפה, כאשר גליה את
 זרועותיה האדיר. פכד, המ"ס נכ"ר, והוא ל' תחנה ורעם ורעם כמו את קול העם ברעה (שמות
 ל"ב י"ז) יגיד עליו דשו (חיוב ל"ו, ל"ג) וכלי כמי יאמר למה תריע ב' (טיבה ד', ט'). וטעם
 החזו כי נמתן תורה נבהלו וחדדו ישראל טפני תרועת קול החזק וחזרו לחזקתו י"ב מיל וינחה
 כשמתן והקנה הארץ מל' והחיה אותן, וכדליתא נכח פ"ח כ'. מה יקרו רעה, ראונו והנחתך, ול'
 תהלים קל"ט, יא'. אורחי, כתי, מל' אור נא כנר (חיוב ל"ח, ג'). פורחי, המורים נעגרים. תורחי,
 להחזירני לציון.